diu vel quāto tpe. ꝛ dꝛ tps ꝑ qđ ꝛ illđ regiť in accō ꝛ abltō. vt tres an
nos ľ trib̄ ānis ꝯmorat⁹ ſum dauētrie. Et tps qn̄q3 poīť apđ dialecti
cos in p̄dicamēto qn̄. vt qn̄ veiſti heſterno die hodie. Sꝫ tps q3diu po
niť in p̄dicamēto q̄ntitatꝫ. ꝛ tps qn̄ dꝛ tps in q̊ aliq̄d fit. etꝫ eſt tps ter
ciū in q̊ aliq̄d fit. ꝛ dꝛ tps intra q̄tū vt intra q̄ntū tps redies in patam
ꝛ ita ſunt tria interrogatiā. vt qn̄ redibis in patriam. ꝛ rn̄deť āno ab
hinc tercio. Aliud interrogatiū q3diu redibis in patriam. rn̄deť trib⁹
ānis. hoc eſt q̄mdiu es in itinere futur⁹ Terciū q̄ſitim. Intra q̄ntum
tps redibis in patriam ſiue poſt q̄ntū tps ꝛ rn̄deť intra tres ānos. aut
poſt tres ānos redibo in patriam. ꝛ ſic dicim⁹ intra biduū. intra t̄duū
intra q̄triduū. ꝛ intra octiduū redibo ad te. Sic poſt biduū poſt tridu
um poſt quadriduū. poſt octiduū redibo ad patriam. ¶ Sciēdum ꝙ
iſti ablti biduo triduo q̄triduo binoctio q̄drinoctio trinoctio rn̄denť
ad q̄mdiu aut q̄nto tpe vt biduo an̄ rediȷ̈q3 petrus in patriā. Etiā fui
illic biduo triduo quatriduo. Ita binoctio trinoctio q̄drinoctio.

¶ Circa p̄dicta notāda ſť q̄dā drē Eſt eīn drā inter media nocte ꝛ dī
midia nocte. media nocte rn̄deť ad tps qn̄. Sꝫ dimidia nocte rn̄deť ad
q3 diu. Sic etꝫ media hora ꝛ dimidia hora ꝛ media die ꝛ dimidia die
differūt. Itē luce ꝓ die accipiť. ꝛ tenebræ ꝓ nocte. vt hac luce id ē h̄ die
Altera luce. i. alia die. drn̄t tn̄ p̄ma luce ꝛ p̄ma die. q̇a p̄ma luce idem ē
qđ p̄ma pte diei. i. diluculo. ſed p̄ma die dꝛ reſpectu ſecūdæ diei. Sic
etꝫ drn̄t p̄mis tenebris ꝛ p̄ma nocte. p̄mis tenebris. i. p̄ma pte noctꝫ h̄
eſt crepuſculo. ſꝫ p̄ma nocte ƀt reſpcīn ad ſcđam Sic an̄ lucem dꝛ di/
luculo. ſed an̄ diem. i. an̄ tps. vt an̄ diē ſacerdos factus ē. ꝛ an̄ diem rex
eſſe voluit. filius an̄ diem patrios inq̇rit in ānos. an̄ diem reꝝ potiri vo
luit. Item drā inter momētum ꝛ pūctum Momētū ƀt breue tps ho/
ræ vel ſemi horæ. aut paulo pl⁹ minusve. vt apđ Horatiū Quid eīn ꝯ
curriť horæ momēto. Sed pūctum breuiſſimū tps ƀt. vt vix mihi pū/
ctum tpis ad hāc rem relictū eſt. h̄ pūcto tpis a te fieri p̄t. Et ē eīn pun
ctū ſꝑ neutri gn̄is ꝓ vtroq3 ſuo ſignificato Sed dies ꝓ certo die eſt ge/
neris maſculini vt heſterno craſtino die ꝛ nō heſterna craſtina. Sed ꝓ
tpe id ē nō voer enē dach. ſꝫ voer tÿt ſꝑ fœi gn̄is vt mľta dies magnaꝫ
dat hōib̄ expiētiam Reperitur luci ꝓ luce ſicut veſpi ꝓ veſpe. ꝛ ruri ꝓ
rure in abltō. ¶ Sciēdum an̄ diem decimū calēdaꝝ ꝛ poſt diem deci
mū calēdaꝝ æque vtroq3 ƀmōe vndecima dies ſignificať. Cū ṽo dꝛ ca
lendas græcas idem ƀt q3tum nūq3 Soli eīn latini ſuoꝝ mēſium dies
appellāt calendas nonas idus.

¶ Seq̄tur textus.

Nomen eis adiunge modum qđ ſignat agendi
Accentu plura ꝓferre ſolemus acuto

¶ Dictio ſignificās aliquid agere aut pati regit abltīn ƀntem mo/
dum agendi aut patiendi vt hæc dictio profertur acuto accentu. Et

eſt accentus acutus eleuatio ſyllabæ. Grauis accentus depreſſio ſylle
Ille loquit intenta voce. iſte remiſſa voce loquitur. loquit voce remiſ/
ſiore. loquitur voce intentiore. ¶ Sciend̄ q̄ oīs abltūs qui pt̄ reſpon
deri ad aduerbium qualiter vl' ad quō regitur per hanc regulam vt q̄/
liter locutus es. Vero locutus ſum. vero loquitur. falſo loqueris Ne/
ſcio an ſerio an ioco loquaris. Dic ver̄ ſerio. ſegt mi die waerheyt ſon
der lachen. Tu falſo q̄reris. du clageſt ten is ſoe niet. Ego id falſo cre/
didi. vos eū vero inſimulatis. ghi betvet hem mit onrecht. Dia iſta ad
qualiter rn̄dentur. Ego indubitato ad vos veniā. ſonder twiuel.
Tullius. Velim vt libros meos magnopere plegas. ego abs te miſe/
ris ſum accœptus modis. dt Comicus. ⁊ accipit in bonam ⁊ in malā
ptem. Accœptus ſum a te honorifice in bonā partem. Quo te mō ac/
cœpiſſem ni iratus eſſem Petrus h̄ æquo animo tueit h̄ eſt leniter teu
tonice mit ſachten zinnen. Petrꝰ iniquo aīo tulit ægre. moleſtæ. impa
tienter Forti inuicto ⁊ magno aīo hoc tulit. paulus h̄ puſillo aīo tulit
Ita etiam p aduerbia facile tulit. moleſtæ tulit dr Itē vltro ad me ve
nit. ⁊ vltro ad te veni. h̄ eſt a te non requiſitus veni. ⁊ eſt drā int' vltro
⁊ ſponte. q2 vltro idem eſt quod non requiſitus. vt vltro ad te veni. i. nō
requiſitus Sed ſponte id eſt meo ꝯſilio. vt ſponte ad te veni. i. meo ꝯſi
lio ⁊ non coactus ⁊ non ꝓductus quod etiam ad res inanimatas trāſ
fertur. vt multæ arbores ſua ſponte naſcuntur ¶ Itē proſequor te ho
nore. odio. laude cantu verſu. proſequutus eſt eū verſu vel verſus. Et
ſunt iſta tria vulgata apud oratores verba proſequor ꝯplector afficio
Vt proſequor te laude. ꝯplector te laude beneuolentia. afficio te hono
re. Et eſt drā inter proſequor ⁊ perſequor. vt pſequor ēt alterius affe/
ctum in alter̄. ēt etiam pſequi incœptæ rei finē imponere. Sed perſe/
quor in malā partē accipitur. i. inſequor ⁊ inſector. vt pſequor hoſtem
Accipitur etiā in fortem ptem. i. pſeuero volherden Solent huc reduci
aliquæ aliæ regulæ. Dē nomē ꝓpriū regit abltm̄ noīe ꝯgnomīe ꝯgmēto
vt Nicodemꝰ noīe. zacheus noīe. ioannes cognomine l' ꝯgnomento bre
uis Ioannes ꝯgnomento niger fortis Petrus cognomento mirabil'. ⁊
hoc per oēs caſus fit. vt vir̄ petr̄ noīe. liber eſt hoīs petri noīe ⁊ nō pe
trus q2 eſt appoſitoria locutio. dedi viro petro noīe. vidi hoīem petruꝫ
noīe. vt in euangelio. Vidit ieſus hoīem in theolonio matheum noīe
Et videt intelligi ꝟbum vtm̄ l' ens participiū in p̄dictis locutionib.
Regunt etiā noīa appellatiua iſtum abltm̄ noīe vl' re. vt petrus eſt noīe
ph̄s ⁊ non re. i. æſtimat ſed non eſt ph̄s. Regitur etiā iſte abltūs noīe a
verbis vtis. vt vocabunt eū noīe p̄ris ſui zachariā. Luce primo. Inue
nitur etiam noīe regi ab iſta dictione equiuocus. vt in Tobia. Tobi/
as habuit vxorem noīe annam. ⁊ filiū ſibi equiuocum nomine. Fre/
quentius tamen apud autores in eodē ſenſu dicitur eſt cognominis mi
hi. q̄ꝫ eſt mihi noīne equiuocus. teutonice hi is mijn ghenan. Mulie/
res ſunt hic cognomines viris frequentius q̄ꝫ mulieres ſunt equiuocæ
nomine viris dicitur Ille ablatiuus noīe regit a verbis adiectiuis. vt
feci hoc nomine tuo. iuſſu tuo. teutonice van dijnre weghen. ¶ Vale
⁊ ioannem meo noīe ſaluta. In calce eplar̄ ſcribitur. hoc eſt ioāni ver

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bis meis dic ſalutem. ¶ Tercia regula q̄ huc reducit Omnis
dictio numeralis ⁊ ꝑns plura regit iſtum ablm̄ numero. vt centū nu
mero decem numero. Tria milia numero multi numero pauci nume
ro. plures numero. tot numero q̊t numero eſtis. Iuuenalis. Rari q̄p/
pe boni numero vix ſunt totidem q̊t thebaꝝ porte vel diuitꝫ hoſtia vilꝭ
Horatius. Sūt numero plures ꝟtute ⁊ honore minores. ¶ Quarta
regula Omne ꝯcretum regit ablm̄ ſui abſtracti ſaltem accn̄tale. vt al
bum albedine. nigrum nigredine. ex vi effectus cauſæ formalis. q2 ab
ſtractum eſt forma ſui ꝯcreti.

Sepe poteſtatis nomen ſubiungitur iſtis

A. rex hieruſalem dm̄ dono b. ſalutem

¶ Nomē ꝑns ptātem etꝫ regit ablm̄. vt dauid de burgūdia dei grā e
piſcopus traiecten. eps regit iſtum ablm̄ grā. Calixtus diuina mi/
ſeratiōe ſumm⁹ pōtifex vel diuiā clemētia vel diuia ꝑmiſſiōe auxilio di
uiō Karolus rex frācoꝝ diuiā clemētia vel diuiō auxilio. Et ōib⁹ nōi/
b⁹ ptātum īn̄git tl'is ablīs. q2 ois ptās ꝑm apl'm a deo eſt. Iuxta illud
etꝫ in paſſiōe Nō haberes in me ptātem niſi data eēt tibi deſuꝑ. Et ſo
li plati h̄ eſt magni dm̄ ſoliti ſunt ſic ſcribere. cuiōi ſunt rex dux impa/
tor papa eps decanus abbas ⁊c̄. q̄ ꝑlati nō ſunt nō ſcribūt tl'es ablati
uos. vt ſunt canōicus ꝯſul ⁊ ſil'es. Et iſte ſcribēdi modus a ſolis chri/
ſtianis eſt vſurpatus. q2 apd̄ veteres oratores nō inuēit. ¶ Sciēdū ꝙ
h̄ in h̄ ꝟſiculo A rex hirl'm ⁊c̄. ꝑt a ꝓpriū nomē ſcꝫ arnoldum ⁊c̄. b ber
nardum cā breuitatꝫ Vn̄ lrārum noia qn̄qꝫ ſunt notæ nōis qn̄qꝫ ꝑno
minis. Nam a in ꝯꝑtum eſt nota ꝑnois auguſtum ꝑt. C gaium I in/
uerſum gaiam D decium L lucium P publium Q quintium T ti/
tum. Et ſcribuntur hæc ꝑnoia aut ſigillis lris vt dictum eſt. vt M: i.
marcus vel binis lris vt G N. i. gneus. Aut ternis lris vt Sex ſextus
aut quaternis lris. vt Semp. i. ſempronius. Per lrāꝝ noia qn̄qꝫ etiam
res aliæ ſignificant vt p r. i. ꝓpl's romanus. r p. i. reſpublica. p c. i. pa/
tres ꝯſcripti. p q r. i. q̄ſtor ꝓpl'i romani. Qn̄qꝫ lrā eſt nota numeri. vt i
vnum. v quinqꝫ. x decē. c cētū. l qn̄q̄ginta. m mille. d q̄ngēta

Synecdochen iungas vt vultu ꝟgo decora

¶ Dicit ꝙ ablatiuus ꝑtꝫ ſæpe regit ꝑ ſynecdochen. vt virgo decora
vultu. Geneſ. xxxvi. Rachael erat venuſta facie ⁊ decora aſpectu. Et
Geneſ xxxix. Erat autem ioſeph pulcher facie. ⁊ decorus aſpectu. Et
poteſt ibi eſſe duplex ſenſus. vnus vt aſpectu ſit nomen quartæ decli
natiōis aſpectus us ui idem qd̄ vult⁹ ꝑns ⁊ ſic eſt ſynecdoche. Alter
vt aſpectu ſit ſupinum in v. vt pulcher aſpectu. id eſt aſpici. Ita pul/
cher viſu duplicem facit ſenſum. ſic viſu eſt nomen quartæ declinatio
nis. idem ꝑns quod vultus. ſic eſt ſynecdoche: Si viſu eſt ſupinum in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

videm eſt quod pulchꝝ videri. vt Geñ. iij. Uidebat autē mulier ꝙ po
mū erat pulchꝝ viſu ⁊ guſtu ſuaue. hoc eſt pulchꝝ videri vel ad viden/
dendū ⁊ ſuaue guſtari vel ad guſtandū ⁊ viſu ꝯſtruit cum noib⁹ adiecti
nis. ¶ Sciend ꝙ duplex eſt ſynecdoche. Synecdoche locutionis ⁊ fit
qñ pars ꝓ toto accipit. vt bibi rhenū. bibi tiberim. In euangelio. Si
cut Jonas erat tribus diebus ⁊ noctibus in ventre ceti. ita filius ho
minis in corde terræ. ibi pars ꝓ toto accipitur. vt finis diei paraſceues
pro tota die. ⁊ iniciū diei iouis ꝓ tota die. Sed ſynecdoche ꝯſtructōis
fit qñ nomen adiectiuū vbum abſolutum vbum paſſiuū regit accm̄ l'
abltm̄ ſignificātem ꝑtem integralē eſſentialem habitū vel adiacens vt
dictum eſt in regimine acci. vt pulcher faciem vel facie Obtruncor ca
put vel capite. excecor oculos vel oculis. frangor crura vel crurib⁹. ex/
ſecor teſte vel teſtibus. frangitur guttur vel gutture. Etiam gentilia.
vt teuto genus vel genere. teuto gētem vel gente. teuto natione vel na/
tione ¶ Sciendum ſcd̄m eundem ſenſum d̄r virgo decori vultus vt di
ctum eſt in regimine gti. virgo decoro vultu per regimen demōſtratio/
nis in abltō. Uirgo decora vultum per ſynecdochen in accō. virgo de/
cora vultu per ſynecdochen in abltō. vt in textu ¶ Utuntur tñ orato/
res libentius regimine demōſtrationis eſſentiæ vel in gtō vel in abla/
tiuo ⁊ potius q̄ȝ ſynecdoche. vt hō ꝓcero corpore ⁊ eleganti forma.
Dicunt item libētius. dolet mihi caput q̄ȝ doleo caput vel capite Tre
munt mihi manus libentius q̄ȝ tremo manus. De quibus dictum eſt
Sæpe quod eſt partis. ⁊c.

Ornatū ſubdes indutus veſtibus albis

¶ Uerba ornatus regunt abltm̄. vt indut⁹ albis veſtib⁹ Amict⁹ ſto/
la candida. veſtib⁹ verſicolorib⁹ laceris veſtib⁹. lugubrib⁹ veſtib⁹. veſte
lugubri. rouwe cleet. In luctu eſſe vel lugere. rouwe draeghen. vt illa
mulier adhuc in luctu ē. Indut⁹ eſt acupictis veſtib⁹. gheſtricket of ber
duert. Indut⁹ veſte interſciſa. indutus veſtib⁹ ſtragulatis. veſte vmicu
lata. veſte polimitica. Joſeph indut⁹ erat veſte polimitica. doer ſneden
Indut⁹ veſte rugata gheualdet. Induit me dñs cyc. ade auro ꝯtexta.
Indut⁹ tunica .i. veſtimento ſine manicis apd̄ veteres ꝓprie. Cicero
Indut⁹ manicata tunica. Manicatis ⁊ talarib⁹ tunicis Indutus pe
nula. ⁊ ē penula veſtis q̄ ſuꝑ tunicam induit Iñ d̄r penulat⁹ a um. ſto
la oē quod corpus tegit d̄r. Palla honeſtæ mulieris veſtimentū. Uir/
gilius. Pallam ſignis auro q̄ȝ regentē. Palliū ⁊ paludamentum fere
idem ſunt. Amiculū alrehande cleet. Indutus ꝓtexta. i. inſigne roma/
noꝝ quod ſuꝑ tunicas honorati ſumpſerunt. Uñ ꝓtextati dicti ſunt
a ꝓtexta. vt togati a toga. ¶ Sciend ꝙ verba ornatus ſiue induendi
veſtiendi ſi ſint tranſitiua regunt vel accm̄ vel abltm̄. vt ſunt induo te
tunica vl' tunicam. Item Induerūt eum chlamidē coccineam. Indue/
bant eū veſtem purpureā. Exuo te tunicam l' tunica. Exuo te veſtem
vl' veſte. Accingo te ſtolā candidā vl' candida. Accincti ſtol' albis. Eo
rum tñ paſſiua frequētius inueniunt cum abltō Ita etiā de paſſiuis alio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rum ꝟborum væhementiſſimæ tranſitiõis vt eſt lr̄is græcis atꝗ latĩs egregie doctus. Eſt malis artibꝫ imbutus. ¶ Sciēdum ꝙ iſta vocabu la amictus ⁊ veſtitus accipiũtur qñꝗ ꝑticipialr̄. ⁊ ſic regũt abltm̄ per hãc reglam. vt amict⁹ ſtola cãdida Qñꝗ accipiũt noīalr̄ ⁊ ſunt nomiã q̄rte decliãtiõis. vt amict⁹ us ui. ſic regũt gtm̄. amict⁹ petri. veſtit⁹ pau li. tꝫ zijn cleydinge Btũs paul⁹ Hñtes victũ ⁊ amictũ his ꝯtēti ſum⁹ Nõ cupio vltra victũ ⁊ amictũ. ⁊ ſic de alijs.

De rgie ablti. Ex vi demoſtiois eſſentie

Totida ꝑtem ſubiecto ꝓprietatem
Sed laudem iũge vel vitupamen vtrimꝗ
Vir manibus validis ⁊ virgo crinibꝫ albis
Dextra vir fragili vel forma femina turpi
Vir forti dextra formaꝗ decente puella

¶ Dictio ſ̄ns totum regit abltm̄ ꝑtis mediãte adiectiuo laudis l' vi tuperij. De laude vir manibꝫ validis. vir forti dextra De vitupio. vir fragili dextra Scđa regla Dictio ſ̄ns ſubiectum regit abltm̄ ꝓprieta tis mediante adiectio laudis vel vituperij. De laude puella decēti for ma De vituperio. fœmina turpi forma. Jo. tãta macie eſt vt oīs co ſtæ eius numerari poſſint. ¶ Sciendum ꝙ abltũs huius lr̄ē regitur a noīe a ꝓnoīe a ꝟbo ſubſtãtiuo A noīe. vt lia lippis oculis Homo cla ris moribꝫ exq̄ſita doctrina magna auctoritate. vir magna ꝟtute. vir magna induſtria Regitur etꝫ a ꝓnomīē Jlla vultu placido. Et regit a ꝟbo ſubſtãtiuo. vt ſitis bono ⁊ impterrito aīo. Petrus eſt exangui co lore: Jacobꝫ eſt viuido colore. Mulier calore viuido Boetius Joan nes eſt bono animo vel colore leui. triſti graui animo grato aīo Jngr̄to aīo Ero in te g̃to aīo. ero in vos g̃to aīo. Nõ ero in vos igrato aīo. ſpo ioãnē fore g̃to aīo. Etꝫ a ꝟbis hñtibꝫ vim ꝟbi ſubſtãti. vt videt triſti aīo g̃ui. bono aīo. mag̃ aīo. inuicto aīo. Jta q̄rimus ꝑ h̄ ꝟbũ ſubſtãtm̄ eſt. Qua valitudīē es. h̄ e. t quõ vales. q̄liter vales. Et rñdet ſum bõa valitudīē. ſum meliori valitudīē. ſum optima valitudine. incolimi va litudīē. Sum mala valitudīē. ſum peiori valitudine. ſum peſſima vali tudine. ſum infirma valitudīē. ſum aduerſa valitudīē. ¶ Sciēdum di ctio regēs in h̄ regimīē qñꝗ ſubaudit vt in euãgelio. Bti mũdo corde qm̄ ipſi deum videbũt i. homīēs mũdo corde. ſupple ſunt bti. h̄ eſt hñ tes mñdum cor. Jn pſalmo Filij hoīm vſꝗquo g̃ui corde. i. vſꝗquo eſtis graui corde. ¶ Sciēdum ꝙ nõ ſꝑ eſt opus addi adiectm̄ ſed bñ p̄t addi gtũs rectus a ſubſtãtio. vt illud aīãl eſt capite aſini. i. capite a ſinino. et ore porci. i. porcino. Jlla arbor eſt folijs quercus vel quercis Plinius. Jn india naſcunt hoīēs pedibꝫ equi. i. pedibꝫ eq̄nis Sic eti am abſtracta regunt abltm̄ per hanc regulam. vt vulpes eſt animal magnitudine canis id eſt magnitudine canina. vel tãta magnitudine

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quanta canis. Laurus eſt arboꝛ magnitudine quercus ꝓceritate abie
ctis craſſitudine illicis. Item iſtud regimen valet ad laudandū ⁊ vitu
perandū ⁊ demonſtrandū.

Nobile vel ꝟbum deſignans ꝓprietatem
Sextis ꝯſtruitur ꝑ quos ea ſignificatur
Aut inſtrumenti vel cauſe noīa iunge.
Curſu feſtinus fulget virtute modeſtus.
Eſt velox pedibus blando ſermone facetus
Viribus inuictus ꝓperat pede voce benignus

¶ Nomen adiectiuū vel ꝟbum ſignificans ꝓprietatē aliquam regit ab
ltm̄. in quo fit talis ꝓprietas. vt feſtinus curſu. vbi ſignificat͛ eſſe feſti/
nantia in curſu feſtinus ſermone. Etiam dꝛ illa auis eſt tarda volatu.
Ille homo eſt tardus inceſſu. hoc eſt tardū habens volatū aut inceſſuꝫ
Iſte homo eſt citus inceſſu. id eſt citum hꝫ inceſſum. velox inceſſu. h̄
eſt habens velocem inceſſum. Ita in eodem ſenſu. ſed non regimine dꝛ
Iſte incedit teſtudineo inceſſu. Incedit foꝛmicino gradu inceſſu. ince/
dit moꝛato gradu vel ꝯcito gradu. incedit moꝛato inceſſu. Ita lr̄æ tuæ
teſtudineo inceſſu vtunt͛. ¶ Secunda regula Nomen adiectiuum vel
ꝟbum etiam regit abltm̄ ſignificantē inſtrumentū vt eſt velox pedibꝫ
celer pedibꝫ. vnde Virgilius dicit phamā eſſe celerē pedibꝫ ⁊ pernicibꝫ
alis. Alia exempla. Ceſus eſt ferula. ceſus eſt loꝛis pugnis fidiculis ꝟ
gis ſcoꝛpionibꝫ. Vn̄ dicit roboam. Pater meus cecidit vos ꝟgis. ego
cedam vos ſcoꝛpionibꝫ. Ille ceſus eſt fuſtibꝫ. ¶ Exempla quædā huiꝰ
regulæ ſunt in quibus adiectiua pn̄t mutari in abltm̄. vt ꝑ illo petrus
eſt velox pedibꝫ dici p̄t. petrus eſt velocibus pedibꝫ. Petrus eſt ſegnis
pedibꝫ. vel ſegnibus pedibꝫ. vel petrus eſt ſegnipes. Et dꝛ ſegnipes teu
tonice traech te voete quaſi ſegnes hn̄s pedes Ita alipes alipedis ſnel
van voeten quaſi altos hn̄s pedes. Ita etiam aeripes quaſi aerios ha
bens pedes. ſic ignipes quaſi igneos hn̄s pedes. Coꝛnipes q̄ſi coꝛne/
os hn̄s pedes. Item dicimus per hanc regulam. Tuis lrīs amantiſſi/
mis ſum ꝓuocatus. Tuis me amantiſſimis libꝛis vel lrīs laceſſiſti
Eſt āt pꝛouocare ⁊ laceſſere temptare ad pugnā ⁊ ad ꝯcertationē. Ac/
cipit͛ etiam in malā partem. vt apud Tulliū. Iuſticiæ pꝛimū munus
eſt ne cui quis noceat niſi laceſſitus iniuria. ¶ Tercia regula Nomē
adiectiuū vel ꝟbum etiam regit abltm̄ ſignificantē cauſam ſiue abltm̄
cauſæ. vt fulget virtute. Apl's. Grā dei ſum id quod ſum. feſſus itinere
hoc eſt iter fecit feſſum. Feſſus onere. æſtu. curſu cantu ſtudio. Lætus
moꝛte inimici. Triſtis moꝛte pr̄is. Velox metu ſpe amoꝛe deſiderio. h̄
eſt quem hæ affectiones velocē fecere. Tardus ſenio. Charus ꝓbitate
odioſus malicia. iucundus humanitate vꝛbanitate facetia ſalibꝫ feſti/
uitate. Moleſtus litibꝫ. Clarus ſapīa. inſignis pꝛudentia. nobilis ne

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quicia. ¶ Sciendum ꝙ ablatiuus in eadem locutione pt ſignificare
diuerſas cauſas vt velox pedibꝫ. ille ablatiuus poteſt ſignificare ptem
in qua ſiue cām materialem in qua eſt velocitas. ⁊ eſt ibi ſynecdoche. ?
pt ſignificare cām inſtrumētalem vel inſtrumentum.

¶ Sequitur textus.

Reqꝫ carere notans abltm̄ regit eius
Ut pena careat homo purus crimine viuat

¶ Hic dt ꝙ dictio ſ͛ns carere regit abltiuum vt careo crimine. ca/
reo pēna. pecunia. ¶ Sciēdum pmo circa textum ꝙ dictioēs ſ͛utes ca
rere ſunt trifarie. Quædam ſolum regunt abltm̄ vt ſunt iſta ꝟba care
o vaco caſſus captus opus orbus neceſſe purus fruſtror vagor exulo
exul vagus nomen extorris. iſta ſolum regūt abltm̄. ⁊ ſunt exempla h⁹
regulæ de careo. Careo amicis omnibꝫ q̊s mors rapuit mihi. Captus
lumine. captus oculis id eſt cæcus. Uirgilius Atqꝫ oculis capti fode
re cubilia talpæ. Hieronymus. Niſi totus talpius eſſes hæc videres.
id eſt intelligeres. Sed captus mente. i. inſanus: ⁊ is dr q̇ inſanit. O
pus mihi eſt tua opa Eſt orbus liberis Orbꝫ vtroqꝫ parente. Purus
crimine fruſtratus ſpe vel fruſtror ſpe vagor nemore agro pelago Ita
nomen ſuum vagus vt Boetius Uagas pelago rates Cattulus Se
pe vagus liber pnaſi ꝟtice ſummo. Exulo patria. eſt exul patria. Exu
lat et͡ regit abltm̄ mediāte ppōne vt exulat patria a cæſare. Eſt extor
ris patria extorris regno. Quædam dcōnes regūt abltm̄ vel gtm̄. vt
egeo illius rei vel illa re. Indigeo illius rei vel illa re. Item plenū grā
⁊ veritatis Anphora eſt plēa vini vel viō. abūdās lact͡ vel lacte. Di
ues auri vel auro. De illis dicer̄ ibi Pleuus inops caſum. ⁊c̄. Quædā
dcōnes regūt accm̄ cum abltō ⁊ ſ͛nt facere carere. vt ſunt ſpolio priuo
orbo exonero. euacuo emūgo leuo mūdo purgo excæco abſtineo libe/
ro phibeo ⁊ multa hmōi. vt orbauit eum liberis. ioānes ſpoliauit pe
trum pecunia vel veſtibꝫ. Spoliatus regit vnum abltm̄ ſine ppōne ⁊
alterum cum ppōne vt ſpoliatus a petro pecunia Aleatores liberaue
rūt petrum pecunia. Uos me liberaſtis metu. vos me exoneraſtis me
tu. Sic exoneraui nauim frumēto euacuaui nauim frumēto. Boeti⁹.
Qui ſerere ingenuum volet agrum liberet arua frutibꝫ. euacuaui illō
bono. ego vos ſoluam curis omnibꝫ Expedio te vinculis. expedias te
his erumnis. emunxit eum argēto Hæc mulier emūxit eum auro. Le
uabo te curis. phibebo te hoſpitio. phibuit me hoſpitio. Marcus ci/
cero prohibuit eos ianua qui ad ſe ſimulanter venerunt ſalutatum
Uirgilius. Hoſpitio prohibemur harenæ. Abſtinet ſe vino Ca/
ſtrauit ſe luxuria. Sic etiam quædam ſunt tranſitiua verba ⁊ ſ͛nt ple
num facere. vt repleo anphoram vino. onero nauim frumēto. Quædā
ex his verbis quæ ſ͛nt facere quandoqꝫ regunt abltm̄ cum propoſitiōe
a. vt libera nos a malo. vel libera nos malo. Libera nos metu. vel

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf